

Zenén innen, zenén túl – Miskolcon

Horváth Ádám és Kovács László a miskolci eseményekről

Az utóbbi hetekben számos cikk született a Miskolci Szimfonikusoknál zajló változásokról, arról, hogyan távozott az együttestől az eddigi művészeti vezető, Kovács László, és hogy milyen folytatást képzel a zenekar igazgatója, Horváth Ádám, aki Hamar Zsoltot szeretné megnyerni a társulat élére. A felkért, s jelenleg Wiesbadenben dolgozó dirigens nem kívánt nyilatkozni. Hamar Zsolt azt mondta, először az intézmény igazgatójával szeretné lefolytatni a tárgyalásokat. Viszont Kovács László és Horváth Ádám is beszámolt lapunknak arról, hogy hogyan látta és élte meg az elmúlt hónapokat.

Horváth Ádám

– Eddig az olvasók igen egyoldalú formában tájékozódhattak Kovács karnagy úr által. És ha valaki az összes megjelent cikket végigolvassa, akkor karnagy úr több esetben már saját magának is ellentmond, ettől függetlenül nem kívánok beszélni az ő bosszúhadjárataiba – mondja Horváth Ádám

– s úgy vélem, mindannak a kampánynak, amit ő folytat, a zenekar látja a legnagyobb kárát.

I A társulati ülésen, amikor kirobbant a botrány, a muzsikások azt kérték, hadd szavazhassanak titkosan, erre akkor azonban nem adott lehetőséget. Miért?

– Semmilyen botrány nem robbant ki. A 2014. január 17-i társulati ülés témája a 2014/15-ös évad volt. Azért hívtam össze, hogy „bemutassam” a társulatnak azt a karmestert, akivel én a zenekar jelenének és jövőjének építésén dolgozni szeretnék. A társulat tagjait megkérdeztem, hogy kívánják-e meghallgatni Hamar Zsoltot, hogy elmondhassa gondolatait, terveit. Amikor azt kérték, hogy igen, akkor megkértem Kovács karnagy urat, hogy fáradjon ki a teremből addig, ameddig Hamar Zsolt a zenekar tagjaival beszél. Ekkor kezdődött el az az eseménysor, amelyben Kovács karnagy úr az egész társulat előtt egy igen otromba kézmozdulatot tett az irányomba, és elmondta, hogy nem érdekli, hogy mit mondok, vagy gondolok, ő akkor is művészeti vezetőként marad továbbra is zenekarunknál, majd távozott a teremből. Miután Hamar Zsolt elmondta gondolatait, terveit, megkértem a zenekart, hogy a kérdésemre, miszerint elfogadják-e őt az Együttes művészeti vezetőjének, egyszerű igen-nemmel voksoljanak. Két zenekari művész kérte, hogy legyen titkos szavazás. Az egyik az a művésznőnk volt, akit Kovács karnagy úr bátorított annak idején, hogy pályázza meg az idő előtt megüresedett ügyvezetői állás helyet. Kovács Lászlónak a szerződése 2014 augusztusában lejárt volna, és elmondtam a társulatnak, hogy nem kívánom meghosszabbítani művészeti vezetői státuszát a zenekarunknál. Itt nem egy pályázatról volt szó, hanem egyszerű véleménynyilvánításról, amelyet a zenekar művészeitől kértem, hogy abban a kérdésben, amelyet az én kompetenciám eldönteni, mondjanak véleményt. Számomra fontos, hogy többségi támogatással válasszunk művészeti vezetőt, mert csak úgy lehet pozitív, építő tevékenységet folytatni, ha egy irányba mozdulunk mindannyian együtt. Hamar Zsolt egy kiváló, nemzetközileg is igen elismert és közkedvelt karmester, akit én kerestem meg még 2013 nyarán, hogy jöjjön Miskolcra, mi-

után Kovács karnagy úrnak már lejárt a szerződése. Egyébként engem 2013 júniusában a pályázatomban során titkos szavazáson 70%-kal támogatott a zenekar, és amikor a személyes meghallgatásunk volt a társulat előtt, ki kellett mennünk, amikor a másik pályázó beszélt. Egy ehhez hasonló művészeti vezető váltás egyetlen nyugat-európai országban nem lenne újsághír, ezért is írt alá 60 zeneművész egy olyan nyilatkozatot, amelyben elhatárolódnak a karnagy úr által folytatott negatív sajtókampánytól.

I Visszatérve a zenészek által aláírt nyilatkozatra, előtte valóban hangfelvételeket játszott le a zenészeknek?

– Miután megjelent számtalan olyan nyilatkozat, amely nem felelt meg annak, ami valóban történt, úgy gondoltam, hogy ideje, hogy a zenekar tagjai végre tisztán lássanak. Kovács karnagy urat 2013. július 29-én tájékoztattam arról, hogy szerződése lejártával nem kívánom meghosszabbítani a zenekarnál betöltött státuszában és ennek pusztán az az oka, hogy mással képzelem el a jövőt. Fölajánlottam neki, hogy a következő évadban három hangversenyre hívjuk meg őt, amelyekre összesen olyan honoráriumot kínálunk neki, amely egyenértékű az egy évre kifizetett munkabérével. Ezen kívül egy önálló szabadtéri búcsúkoncertet 2014 májusában és egy évadnyitó hangversenyt 2014 szeptemberében, amelyen Hamar Zsolttal felváltva dirigálják az együttest, amolyan méltó művészeti átadás-átvételként, és egy Tiszteletbeli főzeneigazgató címet, amely bár anyagi előnnyel nem, de erkölcsivel annál inkább jár. Mindezt ő is elismeri, csak hozzátette a sajtó hasábjain, hogy nem hitte el! 2013 augusztusában fölhívta Hamar Zsoltot, akit én 2013 júliusában megneveztem neki utódjául, mondván, hogy kiassa ellenünk a csatabárdot, és azóta az elmúlt bő fél évben ezt a csatabárdot dobálja a hátamba. Több ízben alaptalan, koholt vádakkal támadt a fenntartónál, de mindez nem vezetett volna a 2014 januári döntésemhez. A fő ok az volt, hogy a zenekari munka nyugalma veszélyeztetette és folyamatosan ellentétet szült a művészeink között, ügyvezetőként a gazdasági társaság jogszerű működését biztosító belső szabályozásokat, ügyvezetői utasításokat rendre nem tartotta be, illetve az abban foglaltak

végrehajtását vezetőként és munkavállalóként is megtagadta, a törvényi szabályozásnak megfelelő gazdálkodást nem tudta elfogadni.

Visszatérve a kérdéséhez, három olyan felvétel hangzott el a zenekar előtt, amelyekre engedély volt, és bizonyítják a tényeket. Ilyen volt például egy tervezett francia turné esete, amely miatt karnagy úr 2013. augusztus 21-én kérdőre vont a teljes társulat előtt, mondván, hogy miattam ez bizonyára már nem is lesz, hiszen mióta ő nem ügyvezető, nem tárgyalt a turné szervezőjével, ezt az utóbbi hét hétben ő nem is tette. Ezen a társulati ülésen az együttes tagjainak beleegyezésével felvétel készült, és ezt hallgathatták meg újra, majd lejátszottam a turné szervezőjének e kérdéstről mondott szavait, amelyet az ő tudtával és beleegyezésével vettem föl. Ezen ő elmondja, hogy heti rendszerességgel beszélt Kovács karnagy úrral, és a turné elmaradásának fő oka karnagy úr kínai turnéja volt. És ehhez kapcsolódik a másik kérdéskör, miszerint 2013. augusztus 21-ig Kovács László úgy informált engem, hogy nincs a kínai féllel a turnéra szerződés, majd azon a napon hirtelen előkerült mégis egy általa aláírt, iktatószám nélküli, valamint az aláírásánál a gazdasági vezetőnek kiadott számozott pecséttel lepecsételt szerződés, amelyben nekünk több, mint 15 milliós kötelezettségvállalásunk van az éves támogatásunk terhére. Megjegyzem, hogy az a pecsét amelyet megbízott ügyvezetőként kötelezettségvállalásra használhatott volna e szerződés aláírásakor, már korábban ügyvezetőként hoztam kerület, a gazdasági vezető viszont arra a kérdésre, hogy hogyan és mikor került erre a szerződésre szabálytalanul az ő pecsétje, nem tudott válaszolni, sőt a szerződés létét is tagadta.

Mindezek ellenére szeretném, ha már a jövőről beszélhetnénk. Eddig sem és ezután sem fogok semmilyen kritikai észrevételt tenni Kovács karnagy úr tevékenységére. Tisztelem a művészi munkáját. Úgy vélem azonban, eljött a váltás ideje. Én már úgy pályáztam meg a zenekari igazgatói posztot, hogy a dolgozatomban szerepelt Hamar Zsolt neve.

■ *Kovács László azonban azt mondja, Ön a kezdettől fogva nem működött együtt vele, s úgy vett fel munkatársakat, hogy nem is tájékoztatta erről...*

– Mindenben együttműködtem, amely a 2013/14-es évaddal kapcsolatos volt. Minden aszerint ment, ahogy karnagy úr eltervezte. Egy teljes egészében szervezetlen és

előkészítetlen erősen veszteséges kínai turnét szerveztünk meg úgy, hogy komoly sikerrel zárult, és a zenekar költségvetését nem terhelte. Az ügyvezető igazgató felelős mindenért, így az én kompetenciám a munkatársak felvétele. Az ügyvezetői munkakör átadás-átvételén megbízott ügyvezetőként karnagy úr nem vett részt, de az átadás szakmaiátlan előkészítése is jelzés értékű volt a számomra, hogy milyen szakmai irányban kell lépéseket tennem. Nem értem miért kellett volna megtárgyalnom vele, hogy kit veszek föl helyettesemnek, hiszen lejáróban volt a szerződése. A Kft. felelős vezetőjeként el tudom dönteni, hogy milyen szakmai munkatársakra van szükségem, illetve helyettesemként kinek a munkájában bízhatok. A január 23-i szerződés-megszűntetés után pedig számlájára átutaltuk azt az összeget, amelyet a törvény ilyen esetben előír, vagyis az augusztus 16-ig szóló munkabérének megfelelő ellenértéket.

■ *Mi lesz a szezontervben szereplő további koncertekkel?*

– A hangversenyek programja nem igazán változik. Csupán a karmesterek lesznek mások. Remélem, az évek alatt elveszített közönségünket is visszanyerjük. Olyan koncerteket kell adnunk, amelyekre mi magunk is örömmel vennénk jegyet. A statisztikák alapján az utóbbi években igen csekély jegybevételt realizáltunk. Közönséget, bizalmat és presztízst kell építenünk és ezt csakis kiváló művészi munkával érhetjük el. Örülök, hogy az újról hangversenyből kettőt is rendezhettünk, telt házzal. A kultúra napi rendezvényen is megtelt a Művészetek Háza, nagy sikert aratott a fellépés, amit vastapssal köszöntek meg. Medveczky Ádám koncertjén tőt sem lehetett leejteni. Ezek az előadások nem karnagy úr által voltak tervezve. Valószínűleg az általa meghirdetett műsorok is valamiféle koncepció mentén lettek megálmodva, de ezek nem találkoznak teljes mértékben a közönség igényeivel.

■ *Beszéljünk akkor a jövőről. Hogyan tovább?*

– A következő szezont már tervezzük, és reményem szerint rövidesen elkezdhetjük árulni a bérleteinket! Bízom abban, hogy 2014 szeptemberétől a zenekar tiszta lappal kezdi a szezont, s rövid időn belül a közönségünk érezni fogja, hogy mennyire fontos a számunkra, és hogy nincs más célunk, csak hogy boldogabbá tegyük a koncertjeinkkel.

* * *

Kovács László

■ *Ősz elején már arról lebetett ballani, hogy aggodalommal tekint a jubileumi, barmincadik szezonya elé...*

– Bár az első perctől kezdve (az utolsóig) Horváth Ádám mindig arról beszélt, hogy tiszteli a személyemet, a tevékenységemet, cselekedeteiben azonban durva módon semmibe vett – mondja Kovács László. – Miskolc 29 éven keresztül etalonja volt az igazgató és a művészeti vezető közös munkájának, most viszont hirtelen megszűnt az együttműködés. Nem konzultált velem olyan személyi döntésekről, amelyek nyilvánvalóan hozzám tartoztak. Engem érintő koncertek maradtak el vagy alakultak át, amelyekről „elfelejtett” értesíteni. Másoktól kellett például arról értesülnöm, hogy az egyik pillanatról a másikra igazgatóhelyettes–művészeti főtanácsadóval bővült a stáb. Ráadásul egy olyan személlyel, aki komoly zenetudós, de a gyakorlati zenekarvezetés nem csak ismeretlen terep, de nagyon távol áll a karakterétől. (Ő már nincs ebben a pozícióban.) Bár mindezen különösebben nem csodálkozhattam, hiszen a megválasztását követően Horváth Ádám közölte velem, 2014 nyarán lejár a szerződés, ő pedig más művészeti vezetővel képzelet el a folytatást.

■ *Erről korábban, amikor Horváth Ádám beadta a pályázatát, vagy amikor a zenekarral a meghallgatásán beszélgetett, nem tett említést?*

– Ha bárki megkérdezte tőle a megválasztása előtt, hogy mi a helyzet Kovács Lászlóval, mindig az volt a mosolygós válasza, hogy Kovács László személye nem lehet kérdés, az ő neve összeforrt a miskolci szimfonikusokkal, s a legnagyobb köszönetet és tiszteletet érdemli. Ma már tudom, ködösített, hiszen akkor bár mindenki úgy értette, velem akar dolgozni, tulajdonképpen ezt sosem mondta ki.

■ *A művészeti vezetőnek felkért Hamar Zsolt neve nem szerepelt már a pályázatában is?*

– Szerepelt, de nem a jövőző zeneigazgatóként, erre Horváth Ádám rosszul emlékszik, ha azt mondja.

■ *Őn hogyan reagált arra, amikor Horváth Ádám közölte Önnel, hogy új művészeti vezetővel képzelet el a folytatást?*

– Első találkozásunkkor Horváth Ádám tiszteletbeli főzeneigazgatói címet és 1 koncertet ajánlott a következő évre. Tényleg nem tudom, miért gondolta azt, hogy ettől boldog leszek... Annyira meglepett, hogy tulajdonképpen mindent ráhagytam, de második találkozásunkkor közöltem vele, nem kívánok önként felállni. Nemet mondtam, és ettől kezdve az ügyvezető igazgató minden lépésemre fokozottan figyelt, állandóan valami szabálytalanságot keresett, amivel el tud távolítani. El kell mondanom, hogy az ezt megelőző 8 hónapban a művészeti vezetés mellett – kényszerből, átmenetileg – én láttam el az ügyvezető igazgatói posztot is. Meglehetősen képben voltam tehát: hogy mikor, mit lehet és mit nem, a zenekar működését illetően. Rögtön az első hetekben kiderült, hogy az igazgató számára komoly gondot okoz a napi működés olajozott fenntartása, mert az addigi rutin feladatokról kiderítette, hogy ezeket eddig rosszul csinálták vagy az ő értelmezése szerint ezek szabálytalanok. A legegyszerűbb problémák megoldására a pénzügyi tanácsadó (mert akkor már az is volt, közel akkora fizetéssel, mint az enyém) által utasított megoldás háromszor bonyolultabb volt, mint amit addig használtunk. Ennek ellenére, vagy éppen ezért a feladatok nem készültek el időre, amitől a zenekar több alkalommal komoly anyagi veszteséget könyvelhetett el. (Koncertek plakát nélkül című, hírhedt sorozatunk.) Ekkor kértem segítséget a polgármestertől, megosztva vele az elmúlt időszak pénzügyi és közönség látogatottsági negatívumait. Vizsgálatot ígért, de tudtom szerint nem indította el.

Én akkor megfogadtam, nyilvánosan nem beszélek ezekről problémákról a zenekarnak, hiszen a legfontosabb az, hogy a „fenti” feszültségek ne terjedjenek el az együttesen belül is. Szeptember közepétől a próbákon csakis a zenéről esett szó. Ha emlékszik, ősszel még Önnek sem akartam nyilatkozni ezekről a gondokról. December közepéig tartott a türelmem. Akkor úgy éreztem, agyáimat meg kell osztanom azokkal a kollégáimmal, akik 29 éve bíznak bennem, (26 év után titkos szavazással erősítettek meg a

pozíciómban) és ha én nem is maradnék, nem mindegy, kinek az irányításával dolgozik tovább az együttes.

■ *A kirúgásával foglalkozó cikkek fórum rovatában most is szerepelnek olyan állítások, melyek szerint Ön ingyen vitte el a kínai vendégszereplésre a feleségét...*

– December végén egy 3 hetes kínai turnéra indultunk. (Hasonlóan, mint legalább 5 másik magyarországi zenekar) Ezzel kapcsolatban idézem H.Á. nagy nyilvánosság előtti állítását: „egy zenekari tag nem kötelezhető arra, hogy külföldön munkát végezzen”. Többek közt így és még sok más módon próbálta meg elbizonytalanítani a turnén résztvevőket. Titoktartási kötelezettséget íratott alá az utazókkal, amiben megtiltotta, hogy a zenekar fennállásának egyik legnagyobb volumenű eseményével kapcsolatosan bármilyen információt szolgáltatassanak a sajtónak. Engem is erre utasított. Ő viszont hallgatott az előttünk álló útról. Hogy miért, erre soha nem adott választ. Visszatérve a kérdéshez: Valóban velem utazott a feleségem, de semmiféle anyagi segítséget nem kapott ehhez a szimfonikus zenekartól. Akkor hol van itt a probléma? A „rég” menedzsment nem vállalta az igazgatóval való együttműködést, február végével az utolsó „rég” is elhagyja ügyintézését, pedig az eltelt években velük teljes arculatváltást, sikeres mamutprojekteket valósítottunk meg sikeresen, sokat dolgozva, de jó hangulatban. Ebből a csapatból négy ember felállt, egynél kierősakolta a közös megegyezéssel való távozást. Közben hozott igazgatóhelyettes – művészeti főtanácsadót, művészeti titkárt (akik, már nincsenek ebben a státuszban), pénzügyi tanácsadót, s a kínai turné lebonyolításával is egy külsős szereplőt bízott meg. A plusz 4 ember munkáját eddig gond nélkül látta el a „rég” csapat, nem beszélve az újak anyagi juttatásairól.

■ *Minderre honnan volt pénz?*

– Az anyagi ügyekbe ebben a szezonban nem nagyon láttam bele. Annyit tudok, hogy az év elején Horváth Ádám egymillió forint körüli összegért eladott egy koncertet egy banknak. Ezt az üzletet többször el is mondta a zenekar előtt, de több ilyen pénzszerzésről aztán nem értesültem. Gondolom, ha lett volna más, tudatta volna velünk. Decemberben váratlanul bejelentette: „betoltam egy kis pénzt a rendszerbe, jutalmat fogtok kapni”. Utánanéztam, honnan jött a pénz. Sehonnán. Ennyi pénz maradt meg az általam tervezett évadban és teljesített koncertek után. Miért kellett mindezt saját

„szerzeményként” felcímkézni? Kicsit furcsa volt a zenekarnak, hogy ezt a zenekari viszonylatban jelentéktelen összeget milyen sokszor jelentette be nyilvánosan. Eddig ez nem volt gyakorlat, holott addig is voltak bevételeink. De akadt forrás újabb szolgáltatási mobiltelefonokra, fizetős megbízatásokra, és mindezzel meg lehetett nyerni az együttesből is néhány hangadót.

Korábban ez a zenekar a nyugalom szigete volt, a hatalomgyakorlás jelenlegi formájával eddig még nem találkozott... Most megtörténhet az, amelyre korábban nem volt példa, hogy egy 3 hetes lemezfelvételt – Hamar Zsolttal – szolgálatban vesz fel az együttes. A hangulatra jellemző, hogy a muzsikuskok egymással is alig mernek kommunikálni. A próbaterelem előtti falat igazgatói utasítások díszítik. Nyomasztóvá vált a légkör. A dolgozóknak megtiltották, hogy régi kollégákkal beszéljenek. Nagyon sokan jelezték, milyen méltatlannak érzik ezt a helyzetet, de ezt persze csak négy szemközt merték elmondani. Megértem őket, féltik az állásukat. Amikor tavalyelőtt, a korábbi zenekari igazgatót akarták eltávolítani, akkor ezt a társulatot sikerült egy emberként Szabó Péter mellé állítani, hetekig vissza is vertünk minden támadást. Mára ez a társulat megváltozott...

■ *Láttam azonban most egy olyan nyilatkozatot is, amelyet 60-an aláírtak a Miskolci Szimfonikusok tagjai közül, és arról szól, hogy nem vesznek részt a negatív sajtókampányban, de Hamar Zsoltot támogatják.*

– Ahogy értesültem, érdekes körülmények között született ez a papír, hiszen három csoportban berendelték a muzsikuskokat, akiknek fél évvel ezelőtt rögzített telefonbeszélgetéseket kellett, nagy hangszórókra kihangosítva végighallgatniuk, Horváth Ádám kommentárjaival. Mindezzel a szavahihetőséget kívánta megcáfolni. Érdekes módszer, hiszen egy alkalmat kivéve nem emlékszem arra, hogy kérte volna, rögzíttesse a beszélgetést. Az erről szóló telefonos montázsok meghallgatása után került sor a papír aláírására. Volt olyan csoport, amely erre egy emberként állt fel, s ment ki a teremből.

Hamar Zsolt szerepvállalása egyébként számomra elég furcsa, hiszen éppen a kirúgásom előtt együtt ebédeltünk, és barátián elbeszélgettünk. Zsolt azt mondta, tisztelt engem annyira, hogy soha nem tenne olyat, amivel ellenem dolgozik. Persze arról is beszélt, hogy ez a pozíció érdekli, de csak akkor jönne, ha egyértelműen lezárt és tiszta

helyzet teremtené. Neki is elmondtam, nem akarok innen felállni, nagyon sok energiát fektettem ebbe az együttesbe. Így aztán nem is értettem az ezután történeteket...

Hozzá kell tegyem, megbocsájto vagyok azokkal az emberekkel, akik Horváth Ádámot világos fejű, határozott tervekkel rendelkező vezetőnek tartják. Ugyanis képes ezt is sugallni. Nekem is ez volt az első benyomásom. Aki azonban egy napot is dolgozott a közelében, tudja, hogy ebből semmi sem igaz. Megállítja a folyamatokat, azaz a felkiáltással, hogy jobbá teszi ezeket, aztán nem indítja újra. Ha nem állt volna egy összeszokott menedzsmenst a háta mögött, a második hónapban fejre áll volna a működés.

I Vannak, akik egy obszcén karmozdulatot emlegetnek a társulati ülésen, amelyre – hivatalosan – Ön is megérkezett...

– Figyelemre méltó, hogy az ellenoldal ezt képes felmutatni az elmúlt 30 év legnagyobb bűnének. Már azt is nagyon méltatlannak éreztem, hogy miközben még én vagyok a művészeti vezető, nem vagyok meghívva a társulati ülésre. Hogy arra a felszólításra, mi-

szert hagyjam el a termet, nem megfelelően reagáltam, meglehet, de amíg a társulat tagja vagyok, jogom van a társulati ülés utolsó percéig azon részt venni.

I Mit tartott volna a megfelelő elintézési módnak?

– Az elmúlt 29 év gyakorlatát folytatva Horváth Ádámnak először meg kellett volna kérdeznie titkos szavazással a zenekart, hogy akar-e velem a továbbiakban együtt dolgozni. Ezt nem merte megtenni, inkább ő eldöntötte, hogy nem kívánja folytatni a munkát velem. Ugye, senki nem gondolja komolyan – ismervé kettőnk eddigi életútját –, hogy az rendben van, hogy Horváth Ádám első találkozásunkkor közli velem: nem kívánok veled együtt dolgozni a Miskolci Szimfonikus Zenekarnál.

I Hogyan tovább? Vár valamit a cikkekettől, a nyilatkozatoktól?

– Ha a város vezetői nagyobb bizalommal voltak egy olyan ember felé, aki eddigi munkahelyeit viharos gyorsasággal, váratlanul hagyta el, valószínűleg tudják, mindezek ellenére miért bíznak benne. (Most hallom –

február közepén –, már nem igazgatója tovább a Miskolci Kulturális Központnak. Ez sem tartott tovább pár hónapnál. Az Önkormányzat közleménye szerint jól csinálta a dolgát, elvégezte a feladatait. Akkor vajon miért nem hagyták, hogy tovább csinálja?) A választ nem én fogom megadni. Bevallom, nem gondoltam volna, hogy hazai pályán alulmaradok Horváth Ádámmal szemben, már azért sem, mert azt hiszem, eddigi munkásságunk alapján mindkettőnk pontosan be lehet árazni... Hát, ilyen lett a jubileumi szezonom. Persze, minden rosszban van valami jó. A kirúgásomat követően folyamatosan csörgött a telefon, rengetegen biztosítottak arról, hogy együtt éreznek velem. Fél „Magyarországtól” kaptam „részvét”-nyilvánítást, s a Facebookon sok száz hozzászólás szöveggel mellettem. Olyanok is fontosnak tartották, hogy beszéljenek velem, akikről nem is gondoltam, hogy tudnak a működésemről... Rendkívül sajnálom a történeteket, hiszen karmesteri működésem meghatározó részét kellett feladnom, de nem vagyok kétségbe esve. Az idő előbb utóbb mindent elrendez, itt is ott is, helyére kerül minden és mindenki. R. Sz.

Eötvös Péter: Éjszaka komponálok

Foto: Heszli István

A zenei világ a hatalmas lendülettel dolgozó Eötvös Pétert ünnepli. Nemcsak azért, mert a magyar zeneszerző, karmester és iskolateremtő idén 70 esztendő, hanem mert működik, méghozzá 2013-tól már stabil magyarországi helyen a Budapest Music Centerben a Nemzetközi Eötvös Intézet és Alapítvány. Mert egymást követik a bemutatói, mert elnyerte a legjobb

koncertfelvétel díját az Classical Music Awards (ICMA) zsűrijének döntése alapján, és mert ugyanez a felvétel a túlsúlyosan popzenei Grammy-díjak jelöltjei között kategóriájában a második lett. (Bartók: II. hegedűverseny, Eötvös: Seven, Ligeti: hegedűverseny, előadók: Patricia Kopatchinskaja, Frankfurti Rádió Szimfonikus Zenekara, Ensemble Modern, vezényel: Eötvös Péter, Naive V5285. Ezen kívül az ECHO-Klassik és a Gramophone Award 2013-t is megkapták ezért a CD -ért.)

I Kortárs operaelőadásra telt meg január végén a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem, Paradise reloaded című operájának budapesti premierjére. Az ősbemutatót Bécsben, a Neue Oper Wienben tartották 2013 októberében. A nagyszerű énekes szólisták mindkét házban azonosak voltak, Johannes Erath rendezése szintén, persze adaptálva a Müpa körülményeire. Ott az Amadeus Ensemble-Wien

játszott Walter Kobéra irányításával –, itt az MR Szimfonikus Zenekar Vajda Gergey vezényletével. Elégedett volt a zenei megvalósítással?

– Olyannyira igen, hogy a közeljövőben megjelenő CD-t is az MR Szimfonikusokkal készítettük el. Nem tagadom, keményen dolgoztunk. Az olvasópróbákon a dinamika az első napon még hiányzott, a második napon még mindig... Aztán egyszer csak

kigyulladt a felvételt jelző piros lámpa, és attól kezdve dinamikával játszottak. Zeneileg minden kiváló volt, már csak arra kellett figyelni, hogy felvétel közben ügyeljenek a zajokra, ne köhécseljenek, ne lapozzák hangosan a kottát. A felvétel előtti utolsó napon aztán arról beszéltek nekem, hogy mennyire élvezték a zenét, hogy az ilyen típusú feladat mennyire kezükre-fülükre áll. Így is volt: végül semmiféle zenei problémát nem tapasztaltam.

I A lemezfelvételt eleve a magyar zenészekre tervezték, vagy kompromisszum eredményeként kérték fel őket? Egyáltalán, mekkora apparátust foglalkoztat a darab?

– A Művészetek Palotája különféle hazai és külföldi intézményekkel működik együtt, a Paradise reloaded is koprodukcióban jött létre. A Neue Oper Wien, amelynek több produkciójában is hallhatók és láthatók az énekesek, adta a négy szólistát és hat mellékszereplőt. A bécsi előadás egy a Müpánál jóval kisebb, alternatív színházban volt. Cél szerűnek, logikusnak és költségtakarékosnak mutatkozott, hogy a magyar zenekar